

ΚΟΠΑΝΟΣ

κόπανος, ο, ουσ. [*μτγν. κόπανος <αρχ. τό κόπανον*]. **1.** χοντρό ξύλο με το οποίο χτυπούσαν παλιότερα οι γυναίκες τα ρούχα της μπουγάδας για να καθαρίσουν καλύτερα: «οι γυναίκες είχαν μαζευτεί γύρω απ' τη βρύση και με τον κόπανο κοπάνιζαν τα ρούχα της μπουγάδας τους». **2.** το γουδοχέρι (βλ. λ.). **3α.** άτομο περιορισμένης αντίληψης, ο πολύ βλάκας, ο χοντροκέφαλος. **β.** λέγεται και με υβριστική διάθεση: «ποιος σου 'πε, ρε κόпанε, να μπεις μέσα!»·

- δώσ' μου, κυρά, τον άντρα σου κι εσύ κράτα τον κόπανο, λέγεται στην περίπτωση που επιτρέπουμε σε κάποιον να διαλέξει κάτι από τα πράγματά μας και θέλει να μας πάρει το καλύτερο ή το πολυτιμότερο: «είπαμε, ρε παιδάκι μου, να διαλέξεις, αλλά δώσ' μου, κυρά, τον άντρα σου κι εσύ κράτα τον κόπανο, δε νομίζεις ότι πάει πολύ!»·

- μη γίνεσαι κόπανος! μη συμπεριφέρεσαι σαν ανόητος, σαν βλάκας, σκέψου, συμπεριφέρεσου σοβαρά: «είναι ευκαιρία να συμβιβαστείς μαζί του, μη γίνεσαι κόπανος!»·

- τα μυαλά σου και μια λίρα και του μπογιατζή ο κόπανος ή το μυαλό σου και μια λίρα και του μπογιατζή ο κόπανος, βλ. λ. [μυαλό](#)·

- το γουδί το γουδοχέρι και τον κόπανο στο χέρι, βλ. λ. [γουδοχέρι](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας